

вземе мърка за дрехи. Ще му направите сини атлазени панталонки и червена рубашка.

— Но азъ не се казвамъ Орѣшко, — продума момченцето.

— Нищо отъ това. Тукъ въ цирка ще се кавашъ Орѣшко. Хайде, върви.

Момиченцето взе за ржка забърканото момченце и го заведе въ една голѣма кола, която отвътре бѣше наречена като сѣщинска стая. Следъ тѣхъ тръгна и добриятъ чичо Чочо.

(Следва въ втора книжка)

Вѣра Бояджиева Фолъ

СЕЛЯНЧЕ

Азъ живѣя тамъ, кждето
Кротичко звѣнятъ стадата,
Тамъ, де въ мирисъ е полето,
Въ сладъкъ шепотъ е гората.

Тамъ, де златно жито зрѣе,
Де се чува сладка пѣсенъ,
Де прохладенъ зефиръ вѣе,
Дишамъ въздухъ чистъ и прѣсенъ.

Сутринъ слънцето посрѣщамъ
Съ поздравъ и привѣтъ въ полето.
Свѣтла радостъ азъ усѣщамъ
На открито подъ небето

И минавамъ дни честити
Съ пойни птички изъ горички,
Съ пеперудки по ливади
И съсъ работни пчелички.

Никола Илиевъ

Бележка отъ редакцията. На следващитъ 12, 13, 14 и 15 страници откриваме новъ отдѣлъ въ „Свѣтулка“ — Кооперативни страници. Въ всѣка книжка за въ бждеще ще има по нѣколко такива страници. Ще печатимъ снимки на малки кооператори и спестовници, кооперативни разказчета, стихове, сценки, писма и пр., чрезъ които малкитъ четци на „Свѣтулка“ да разбератъ силата на кооперацията, да се приучатъ на спестовностъ, взаимопомощъ, другарство, миръ и братство.